

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiae Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput III. Stupri, incestus, & raptus gravitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53587)

me ista refellere, cum eos non puduerit ista sentire. Cum vero ausi sint etiam defendere, non iam eorum, sed ipsius humani generis me pudet, cuius aures hæc ferre potuerunt.

C A P U T III.

Stupri, Incestus, & Raptus gravitas.

Adeo pretiosa res est virginitas, ut stuprum, quod illam aufert, ingens sit peccatum. Præter fornicationis malitiam, duas insuper peculiare malitias peccatum hoc continet. Prima in eo sita est, quod virginale puellæ sigillum violat; secunda in eo, quod illam periculo exponit in impudicitia, in quam semel lapsa est, perseverandi.

Qui puellam vi aut importunis precibus violavit, illam ducere, aut dotare tenetur, ut in honestum matrimonium collocari possit, si inferioris sit conditionis. Si puella neque verbis decepta, neque ad peccandum vi sit adacta; oporteret nihilominus, ut illam stuprator dotaret, atque ad id cum ex caritate, tum ex iustitia adigitur (a).

In

tio sunt inculcandæ. Porro benignius cum his, quam cum illis qui occasiones foris quærent, in confessionali esse agendum jam supra diximus.

(a) Stuprator puellæ in copulam libere consentienti juxta communiorem sententiam nihil ex iustitia, sed ad summum quidquam ex caritate debet; quia scienti & volenti nulla fit injuria. Si tamen puella sub parentum adhuc cura degat, propter

In incestu consanguinitas magis attenditur, quam affinitas; & in consanguinitate quo gradus est proximior, eo peccatum est gravius. Hinc gravius peccatum est cum matre peccare quam cum sorore; gravius quoque cum sorore quam cum

propter specialem injuriam parentibus illatam, & dedecus ex stupro familiæ accrescens ad veniæ petitionem, & damnorum reparationem impurus violator adfunderetur. Porro, qui sub matrimonii promissione, etiam ficta, virginem defloravit, fictioni sinceram promissionem substituere, eamque adimplere tenetur, quia dolus & fraus iniquis patrocinari nequeunt, huicque obligationi nec arbitraria dotatione, nec Religionis ingressu satisfieret. Sunt tamen casus, quibus puellæ seductor promissas nuptias exequi non tenetur, & quidem 1. Si illa prior fraudem commisit, virginem, nobilem &c. se fingendo, qualis non est. 2. Si ex verbis, aliisque circumstantiis uti nimia conditionis inæqualitate &c. promissoris fictionem ipsamet advertere facile potuisset. 3. Si puella postea cum alio fornicetur. 4. Si gravia ex nuptiis secutura inconvenientia timeantur. 5. Si promissor cum alia de præsentibus contrahendo, vel sacros Ordines suscipiendo illicitum interim impedimentum posuit, quo minus corruptæ nubere possit. 6. Si puella ipsa nubere recuset, aut parentes eandem tradere nolint. In prioribus casibus nuptiarum loco dotem: in postremo neque hanc puellæ recusanti Auctores adjudicant; quia non dotem, sed matrimonium stuprator promisit. *Imputari namque non debet ei, per quem non stat, si non faciat, quod per eum erat faciendum (Reg. 41. in 6.).* Stuprum violentum gravissimum est peccatum, plerisque in Provinciis capitali pœna plectitur.

cum amita; gravius item cum amita quam cum consobrina.

Incestus est matrimonii impedimentum, nisi adsit dispensatio; attamen consummatum matrimonium non dirimit, quantumvis ejus ulum impediatur, incestuosus enim conjux jus perendi conjugale debitum amittit, donec dispensationem obtineat, quam concedere potest Episcopus; debitum tamen reddere potest parti petenti.

Raptus a cæteris luxuriæ speciebus distinguitur dumtaxat propter vim, quæ inferitur aut mulieri, aut puellæ, aut patri, aut marito, si rapta mulier virum habeat. Tridentinum Concilium decernit inter raptorem & raptam, quamdiu ipsa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere matrimonium. Quod si rapta a rapto separata, & in loco tuto & libero constituta illum in virum habere consenserit, eam raptor in uxorem habeat, & nihilominus raptor ipse, ac omnes illi consilium, auxilium, & favorem præbentes, sint ipso jure excommunicati, ac perpetuo infames, omniumque dignitatum incapaces; & si Clerici fuerint, de proprio gradu decidant. Teneatur præterea raptor mulierem raptam, sive eam uxorem duxerit, sive non duxerit, decenter arbitrio judicis dotare (*Sess. 24. cap. 6. de Ref. matr.*) (a).

CAPUT

(a) Raptus, qui luxuriæ est species, cum rapto matrimonii impedimento, confundi omnino non potest. Hic enim in violenta puellæ, in uxorem